

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

6.1 บทสรุป

กระบวนการนำโลหะนิกเกิลกลับมาใช้ใหม่โดยเรซินแลกเปลี่ยนไออ่อน โดยเปรียบเทียบแคทไออ่อนเรซินชนิดธรรมดากับประเภท Strong acid cation resin และแคทไออ่อนเรซินชนิดพิเศษประเภทไฮเดอกเรซิน ที่มีหม้อวนโนไดอะซีเตกเป็นตัวแลกเปลี่ยนไออ่อน ใช้น้ำเสียสังเคราะห์แทนน้ำเสียจากโรงงานในการทดสอบพบว่าแคทไออ่อนเรซินชนิดพิเศษมีความสามารถในการแลกเปลี่ยนปริมาณนิกเกิลได้สูงกว่า และความสามารถในการนำนิกเกิลกลับมาใช้ขั้นตอนการล้างด้วยกรรมแบบไอลดี้อนเรซินชนิดพิเศษ จะให้ค่าประสิทธิภาพในการนำนิกเกิลกลับเมื่อเทียบกับกรดที่ใช้สูงกว่าเรซินชนิดธรรมด้า โดยทดสอบกับน้ำเสียสังเคราะห์ที่ความเข้มข้นนิกเกิล 300 มก/ล. เรซินชนิดธรรมด้าสามารถกำจัดค่านิกเกิลให้หมดล้านตัวต่อกรัมแลกเปลี่ยน 20BV./hr น้ำเสียที่ผ่านแคทไออ่อนเรซินชนิดธรรมด้าให้ค่าความเข้มข้นต่ำกว่า 1 มก/ล. ส่วนค่าความเข้มข้นนิกเกิลที่ออกจากการวิจัยจะไม่ถูกกำจัดอย่างหมดสิ้น มีค่าความเข้มข้นนิกเกิลที่สูงเกินกว่า 1 มก/ล. ทำให้ไม่สามารถทำให้กระบวนการกำจัดพร้อมที่จะทิ้งน้ำเสียเมื่อไหร่ก็ตามที่เรซินชนิดพิเศษครั้งเดียว ในการวิจัยใช้น้ำเสียจริงให้น้ำเสียผ่านแล้วทิ้งออกนอกโรงงานจึงต้องใช้กระบวนการแบบทั่วไป โดยให้น้ำเสียผ่านแล้วไอลด์อนแลกเปลี่ยนน้ำเสียเดินก่อนจะเข้าสู่ถังปฏิกรณ์แคทไออ่อนชนิดพิเศษ เพื่อให้ค่าความเข้มข้นเจือจางลงจนกระทั่งได้ตามมาตรฐานน้ำทิ้ง

การเปรียบเทียบความสามารถในการนำโลหะนิกเกิลกลับมาใช้ใหม่ จะทำการทดสอบด้วยลักษณะน้ำเสียสังเคราะห์ชนิดต่าง ๆ เพื่อทดสอบความสามารถในการนำนิกเกิลกลับมาใช้ใหม่ นอกจากนี้ได้ทำการศึกษาในกรณี ถ้าลักษณะน้ำเสียเปลี่ยนไปจากน้ำเสียสังเคราะห์เป็นน้ำเสียจริง ความสามารถในการแลกเปลี่ยนของไออ่อนแต่ละชนิดจะแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ซึ่งบางครั้งอาจจะต้องเปลี่ยนแปลงลักษณะน้ำเสียบ้าง จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของเรซินมากกว่า ที่จะใช้ลักษณะน้ำเสียจริง จากผลการทดลองสรุปได้ดังนี้

6.1.1 การเปรียบเทียบเรซินชนิดพิเศษและชนิดธรรมด้า

1. ความเข้มข้นของนิกเกิลในน้ำเสียสังเคราะห์ มีผลต่อความสามารถในการแลกเปลี่ยนปริมาณนิกเกิลໄอกออก ของแคทไอก้อนเรชินพิเศษ ถ้าความเข้มข้นนิกเกิลสูง ในขณะที่อัตราการไหลผ่านที่ 20 BV./hr จะมีความสามารถในการแลกเปลี่ยนนิกเกิลໄอกออกได้น้อยกว่าความเข้มข้นต่ำ แต่ประสิทธิภาพในการนำโลหะนิกเกิลกลับมาใช้จะสูงกว่า (ตารางที่ 5.4) ส่วนเรชินธรรมดากลัว น้ำเสียสังเคราะห์ชนิดที่โลหะนิกเกิลเพียงอย่างเดียวความเข้มข้นของนิกเกิลจะไม่มีผลตั้งกล่าว

2. ผลของประจุบวกอื่นในน้ำเสียสังเคราะห์ มีผลต่อการนำโลหะนิกเกิลกลับมาใช้ใหม่ โดยประสิทธิภาพการนำนิกเกิลกลับมาใช้ต่ำลง ถ้าในน้ำเสียนี้ประจุบวกตัวอื่นเป็นสัดส่วนที่มากกว่า น้ำเสียสังเคราะห์ ที่มีสัดส่วนน้อยกว่า (ตารางที่ 5.4)

3. โดยเฉลี่ยแล้วความสามารถในการแลกเปลี่ยนนิกเกิลໄอกออกของเรชินชนิดพิเศษจะสูงกว่าชนิดธรรมด้า และประสิทธิภาพในการนำนิกเกิลกลับมาใช้ใหม่ เมื่อเทียบกับปริมาณกรดที่ล้าง สำหรับน้ำเสียสังเคราะห์แต่ละชนิดแล้ว เรชินชนิดพิเศษ จะมีประสิทธิภาพในการนำกลับที่สูงกว่าเรชินธรรมด้า

6.1.2 การทดลองหาพารามิเตอร์ที่เหมาะสมในการแลกเปลี่ยนໄอกออกและใช้พารามิเตอร์ที่เหมาะสมกับน้ำเสียจากโรงงาน

จากการทดลองเบรียบเทียบเทียบชนิดของเรชินแล้ว จึงได้เลือกเรชินชนิดพิเศษทำการทดลองหาค่าพารามิเตอร์ที่เหมาะสม โดยทำการฟื้นอ่อนน้ำเรชินในการทดลองแต่ละการทดลองจะทำให้เรชินหมุดสภาพโดยใช้น้ำเสียสังเคราะห์แทบทันน้ำเสียที่มีนิกเกิลขนาด 300 mg/l . หลังจากนั้นทำรีเจนเนอเรชันด้วยสารละลายน้ำกรดซัลฟิวริกเข้มข้น 3% , 5% , 7% , 9% , และ 12% โดยนำน้ำหนักใช้อัตราการล้างด้วยกรดที่ 3 BV/hr , 4.5 BV/hr และ 6 BV/hr สรุปเลือกใช้อัตราการล้างที่ 4.5 BV/hr เพราะให้ค่าความเข้มข้นรวมนิกเกิลสูงสุด สูงกว่าที่อัตราการล้าง 3 และ 6 BV/hr ยกเว้นความเข้มข้นกรดล้างที่ 7% และต่ำแห่งความเข้มข้นสูงสุดที่ 9% และ 12% จะให้ค่าความเข้มข้นรวมนิกเกิลสูงกว่าที่อัตราการล้าง 3 และ 6 BV/hr และที่ดูจะประสมประสิทธิภาพในการนำนิกเกิลกลับเมื่อเทียบกับกรดที่ใช้จะสูงกว่าด้วยคือที่อัตราการล้าง 4.5 BV/hr ความเข้มข้นกรด 9% และ 12% ให้ประสิทธิภาพ 45.2 และ 39.6% ส่วนที่อัตราการล้าง 3 BV/hr ความเข้มข้นกรด 9% และ 12% ให้ประสิทธิภาพ 38 และ 32.9% และที่อัตราการล้าง 6 BV/hr ความเข้มข้นกรด 9% และ 12% ให้ประสิทธิภาพ 34 และ 28.9%

และจากประสิทธิภาพดังกล่าวสามารถเลือกความเข้มข้นกรดที่เหมาะสมคือ ที่ 9% และการนำกลับมาใช้ในการศึกษา ถ้าใช้ความเข้มข้นกรด 12% จะให้ค่าความเป็นกรดที่สูงกว่าน้ำยาในถังสูบซึ่งเนื้อวัตถุจากค่า pH ออยู่ในช่วง 3-4 ซึ่งที่ 12% ให้ค่า pH 0-1 ส่วนที่ 9% จะให้ค่า pH ออยู่ในช่วงดังกล่าว

เนื่องน้ำเสียจริงจากโรงงาน ทำการแลกเปลี่ยนไอโอดอนในขั้นแรกผ่านตัวไนครอนฟลเตอร์ เพื่อกำจัดความกรุนเนื่องจากสภาพของแข็งเหล็ก ๆ น้ำเสียก่อน จะเป็นการป้องกันไม่ให้เรชินเสื่อมคุณภาพของรากเรือ เพราะอุดตันจากการฝ่านน้ำเสียสังเคราะห์จนกระถั่งเรชินไม่สามารถแลกเปลี่ยนไอโอดอน แล้วนำไปล้างด้วยกรดชัลฟิววิคเข้มข้น 9% ที่อัตราการไหล 4.5 BV/hr ได้ความเข้มข้นนิกเกิลสูงสุดที่ 19359 mg/l ที่ปริมาณกรดล้างที่ 2.25 BV. ประสิทธิภาพ ในการนำนิกเกิลกลับเมื่อเทียบกับกรดที่ใช้ เท่ากับ 33.7 %

จากผลของการศึกษาสามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. การใช้เรชินชนิดธรรมชาติ (strong acid cation resin) น้ำเสียสังเคราะห์แทนน้ำเสียจริงที่ค่าความเข้มข้นนิกเกิลต่ำนี้ค่าความกรุนและความจุปฏิบัติงานสูงกว่าที่ค่าความเข้มข้นนิกเกิลสูง ช่วงประมาณความเข้มข้นของนิกเกิล 200-300 mg./l. และใกล้เคียงกับค่าความกรุนที่ผู้ผลิตให้

2. การใช้เรชินชนิดพิเศษ (iminodiacetic acid group) มีความสามารถในการแลกเปลี่ยนนิกเกิลไอโอดอน และการนำนิกเกิลมาใช้ใหม่ที่ค่าความเข้มข้นนิกเกิลต่ำจะดีกว่าที่ค่าความเข้มข้นนิกเกิลสูงที่ค่าความเข้มข้นนิกเกิลประมาณ 200-300 mg./l.

3. ประจุบวกที่ปะปนในน้ำประปา จะมีผลต่อความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอโอดอนของเรชินชนิดธรรมชาตมากกว่าเรชินชนิดพิเศษมาก คือที่น้ำสังเคราะห์แทนน้ำเสียจริงความเข้มข้นนิกเกิล 300 mg./l. เมื่อผ่านเรชิน 2 ชนิด คือเรชินชนิดธรรมชาตสามารถหาค่าความกรุนได้ 1.16 eq./l.resin ส่วนเรชินชนิดพิเศษสามารถหาค่าความกรุนได้ 2.07 eq./l.resin

4. ความเข้มข้นกรดชัลฟิววิคที่เหมาะสม ที่ใช้เป็นสารรีเจนเนօแรน์ ในการนำโลหะนิกเกิลกลับมาใช้ใหม่ออยู่ที่ 9% โดยน้ำหนักในการแลกเปลี่ยนด้วยน้ำเสียสังเคราะห์แทนน้ำเสียจริงซึ่งสามารถนำโลหะนิกเกิลกลับมาใช้ใหม่ที่ความเข้มข้นนิกเกิลสูงสุดที่ 25,937 mg./l. ที่ 2.63

BV. ปริมาณนิกเกิลที่ได้รับ 68,084 มก./ลิตรเรซิน ประสิทธิภาพในการนำนิกเกิลกลับเมื่อเทียบกับกรดที่ใช้ เท่ากับ 45.2%

5. อัตราการล้างกรดแบบไนลชัน (upflow regeneration) ที่เหมาะสมที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการไอล คือ 4.5 BV/hr ยกเว้นที่ความเสี่ยงขั้นกรดที่ 7% โดยน้ำหนัก

6. เมื่อนำความเสี่ยงขั้นกรดที่ 9% และอัตราการล้างกรดแบบไนลชันที่ 4.5% ไปใช้กับน้ำเสียจริงจากโรงงานจะได้ค่าความเสี่ยงขั้นนิกเกิลสูงสุดที่ 19,359 มก./ล. ที่ปริมาตรกรดล้าง 2.25 BV คิดเป็นปริมาณนิกเกิล คือ 4,557 มก.ต่อลิตรเรซิน ประสิทธิภาพในการนำนิกเกิลกลับเมื่อเทียบกับกรดที่ใช้ เท่ากับ 33.7%

7. ค่า pH ที่เหมาะสมสำหรับแคทไออ่อนเรซินชนิดพิเศษในการนำโลหะนิกเกิลกลับมาใช้ใหม่อุ่นในช่วง 5-7

6.1.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ช่วงการฟื้นอ่อนน้ำ ขั้นตอนการล้างด้วยกรดแบบไนลชัน จะต้องใช้อาภิสกัณการเคลื่อนที่ของขั้นเรซิน ในการศึกษาต่อไปเพื่อความสะดวกในการใช้งานให้ท่ากราทำล่องขั้นตอนการฟื้นอ่อนน้ำเรซิน ให้ทำการล้างด้วยแบบไนลตามการแลกเปลี่ยน (Co - Current regeneration) ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์เกี่ยวกับลมอัด

2. ทำการทดสอบโดยใช้น้ำเสียจริงโดยการปรับสภาพให้ได้ค่า pH ใกล้เคียง 7 ในถังน้ำดิบให้เหมาะสมตลอดช่วงการแลกเปลี่ยนแบบวนช้า เพื่อให้ค่าวนนิกเกิลที่ออกจากการถังปฏิกรณ์แคทไออ่อนและแอนไอลชันได้ค่าตามมาตรฐานซึ่งจะทำให้เรซินใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

3. ทำการศึกษาหาสภาวะการทำงานของเรซินชนิดพิเศษ แบบขั้นเรซินอุ่นกับที่ในคลังก์ให้น้ำเสียเมื่อไนลผ่านเรซิน ให้ได้ค่าความเสี่ยงขั้นนิกเกิลตามมาตรฐานน้ำทึบอุตสาหกรรมสามารถวิเคราะห์ค่าความจุปฏิบัติงานได้